

ค า น ิ ว

ถ้าเหลืองเป็นพิษหนึ่งที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เช่นเดียวกับข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง อ้อย และยาสูบ เป็นต้น จากรายงานความต้องการใช้ประโยชน์ของถัวเหลือง เพื่อใช้สำหรับอุตสาหกรรมอาหารและเลี้ยงสัตว์ ปี พ.ศ. 2533 ได้รายงานว่า ถูกเพาะปลูกปี 2532-2533 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกถัวเหลือง 3.2 ล้านไร่ ได้ผลผลิตประมาณ 6.4 แสนตัน แต่ปริมาณความต้องการเมล็ดถัวเหลืองสำหรับใช้บริโภคในประเทศไทยมีปริมาณมากถึง 6.7 แสนตัน โดยแยกเป็นความต้องการใช้จากถัวเหลืองเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบอุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์ 5.4 แสนตันและใช้บริโภค ซึ่งได้แก่การแปรรูปของอุตสาหกรรมอาหารชนิดต่างๆ เช่นน้ำมันพืช ช้อนสักถัวเหลือง นมถัวเหลือง ฯลฯ นอกจากนี้ยังใช้บริโภคโดยตรงอีกประมาณ 1.3 แสนตัน เมื่อพิจารณาปริมาณผลผลิตที่ได้จากการปลูกถัวเหลืองของประเทศไทยแล้วจะพบว่า ศักยภาพการผลิต ยังไม่เพียงพอ กับการใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ จึงได้มีการนำถัวเหลืองจากต่างประเทศเพื่อชดเชยปริมาณส่วนที่ขาดแคลน ปีนี้งบประมาณค่ามากกว่า 1,200 ล้านบาท ประกอบด้วยความต้องการหากถัวเหลืองมีแนวโน้มในอัตราที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในอนาคต เนื่องจากอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ได้มีอัตราการขยายตัวสูงขึ้น รวมทั้งได้มีการเปลี่ยนแปลงสูตรอาหารสัตว์ เศรษฐกิจหลักโดยเฉพาะไก่ และสุกร โดยใช้มันสำปะหลังแทนข้าวโพด เนื่องจากข้าวโพดมีราคาแพงจึงทำให้ความต้องการของปริมาณมากถัวเหลืองเพื่อรับปริมาณโปรดักต์ในสูตรอาหารเพิ่มสูงขึ้นอีกด้วย

แหล่งปลูกถัวเหลืองที่สำคัญของประเทศไทยได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การที่จะเพิ่มปริมาณผลผลิตให้เพียงพอ กับความต้องการตั้งกล่าวข้างต้น ถ้าพิจารณาทางด้านการขยายพื้นที่เพาะปลูกให้เพิ่มมากขึ้นแล้วจะพบว่า พื้นที่เพาะปลูกของภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะเป็นพื้นที่เป้าหมายที่มีศักยภาพของการปลูกถัวเหลืองมากกว่าภาคอื่นๆ ของประเทศไทย จากข้อมูลการล่งเสริมการปลูกถัวเหลืองของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของกรมล่งเสริมการเกษตรปี พ.ศ. 2534 มีพื้นที่เพาะปลูกรวมกัน 234,000 ไร่ ในพื้นที่เพาะปลูก 8 จังหวัด ซึ่งโอกาสขยายพื้นที่

เพาบลอกถั่วเหลืองให้เพิ่มมากยิ่งขึ้นจึงมีอีกมาก แต่มีข้อจำกัดของปัญหาเรื่องต้นเค็ม ซึ่งมีพื้นที่แพร่กระจายอยู่ทั่วไปมากถึง 18 ล้านไร่ ตั้งนี้แนวทางของการเพิ่มผลผลิต ถั่วเหลือง โดยการพัฒนาและปรับปรุงพันธุ์ถั่วเหลืองให้ทนเดินเค็มจึงน่าจะเป็นวิธีการ ที่เหมาะสมและมีความเป็นไปได้มากและยังสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติของกรมพัฒนา ที่ดิน และกรมวิชาการเกษตร กรยกร่วมเกษตรและสหกรณ์ ที่ได้กำหนดนโยบายไว้ อย่างชัดเจน ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ให้มีการพัฒนาพันธุ์พืช รวมทั้งแนะนำและส่งเสริมให้เกษตรกรได้ใช้ถังชนิดและพันธุ์ พืชทนเดินเค็ม เพื่อปลูกในพื้นที่ต้นที่มีปัญหาดังกล่าว

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาความสามารถของพันธุ์ถั่วเหลืองที่ตอบสนองต่อสภาพดินเค็ม
2. เพื่อศึกษาการถ่ายทอดลักษณะพันธุกรรมทนเดินเค็มของถั่วเหลืองสายพันธุ์ ต่างๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ การนำข้อมูลที่ได้ไป สนับสนุนการคัดเลือกและปรับปรุงพันธุ์ถั่วเหลืองทนเดินเค็ม ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น